

Fordulópontok a barátságban



D1

Gyurkovics Tibor: Rád nem lehet számítani

Jenő nem tud futballozni. De mindig odajön. Beveszem a hármas csapatba, de akkor minden kikapunk. A padok között szoktunk focizni, a kavicsos parkban. Serceg alattunk a finom kavics, a labda kedvesen ugrik.

Legutóbb 5:3-ra vezettünk. Ő volt a hátvéd. Sokat hibázott, elrepült előle a labda. Kiadtam a lelkemet, rohangásztam, helyezkedtem. Dőlt rólam a víz, de tudtam, a kezünkben a győzelem. Egy kapufát rúgtam, az pech volt, nem mondomb. Erre Jenő, a mi Jenőnk, a balhárvéd, átenged egy lasztát, utánafut, mellérúg, és az ellenfél már a negyedik gólját akasztotta a hálónkba. Rászoltam Jenőre, talán nem kellett volna. Megrántotta a vállát. Annyira szeret focizni. De valahogy elgurul előle a labda.

Aztán mi lendültünk támadásba. De hiába. Jenő nem tudta átadni a labdát, idegen lábak közé keveredett, ők törtek előre. Jenő futott utánuk, de elhasalt a kavicson.

– Rád nem lehet számítani.

Azt hiszem, ezt mondtam neki. Visszanézett. Nem dühösen, inkább úgy, mint akinek a szívégig hatol az igazság. Az volt a szemében: igen, én hiába küzdök. Én is akarok küzdeni, de hiába.

5:5 volt az állás. Gondolható, mindenbe beleadtam. De Jenő nem tudott egy épkeztláb passzot átadni. A földbe rúgott. A kavicsok csak úgy repültek szerteszét. Aztán újra rúgott, így hát nagy nehezen felszabadított.

A végsőkig hajtottam magam. Hátramentem, előreszaladtam. Kereszteztem a támadásokat. Aztán Jenőt szöktettem egy pazar labdával.

Ő egyedül állt a kapuval szemben. Elügyetlenkedte. Az üres kapu mellé lőtt. Ráordítottam. Erre elindult hazafelé. Marha. Mert olyan érzékeny, ahelyett, hogy futballozni tudna.

– Hová mész?

– Haza.

– Ne marháskodj, nincs vége még!

– Akkor is.

– Még nyerhetünk.

– Látom, hogy dühös vagy rám.

– Nem rád. Hogy nem nyertünk.

– Nem szeretsz velem játszani. Épphogy csak beveszel ebbe a nyomorult csapatba. Ha volna valaki más...

– Ne vacakolj. Megnyerjük és kész.

Visszatuszkoltam a pályára. minden erejét beleadva játszott. Nagy labdákat ívelt előre. Két tiszta gólhelyzetet megakadályozott. Aztán elfutott az ellenfél jobbszélsője, és kicselezte Jenőt. Jenő hősiesen kavargatta a labdával a kavicsot, aztán összekuszálódott, és leesett a földre. A saját lábán felbukott. Persze az ellenfél besétált a labdával a kapuba. Vesztettünk.

Jenő ült a földön. Azt hiszem, legyintettem. Jenő föllállt és hazament. Nem jött többet. Azóta Feri áll a csapatba, remek focista. Három hétfel telt el. Majdnem minden meccsünket megnyertük. A mait 6:3-ra. Mint a régi nagyok. De ma megint eszembe jutott Jenő. Az arca, amikor azt mondtam neki, rád nem lehet számítani.

Hol is a kabátom? Átmegyek. A foci? Holnap újra kezdjük. Talán nem is a nyerés számít. Hanem hogyan együtt... A foci nem minden. Én Jenővel akarok játszani.

D2

Szövegfeldolgozás 1.

- A) Milyennek ismerted meg Jenőt?
- B) Milyennek ismerted meg azt a fiút, aki elmeséli a történetet?
- C) Írj vázlatpontokat a történethez!
- D) Készíts rajzot a meccsről!

D3

Szövegfeldolgozás 2.

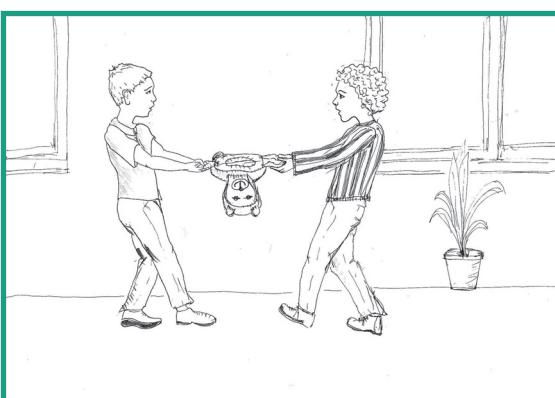
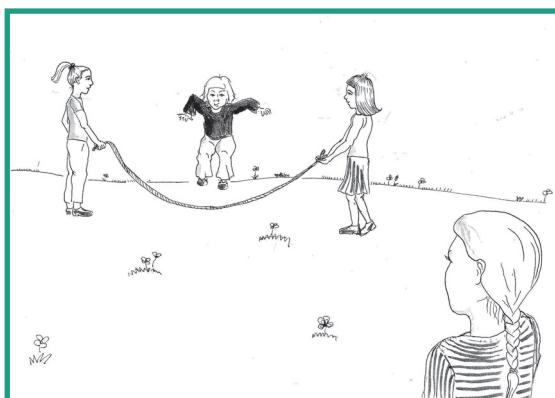
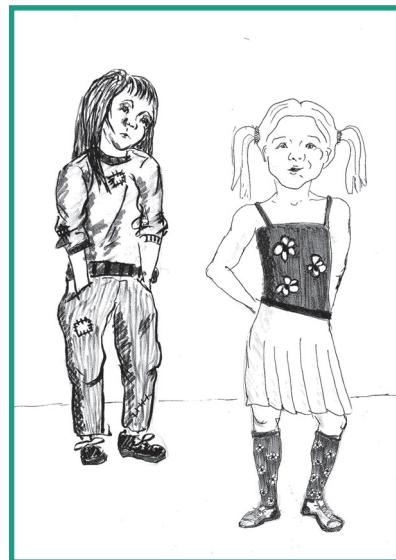
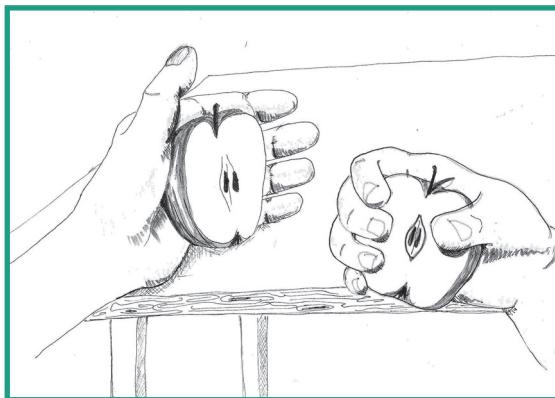
- A) Milyennek ismerted meg Jenőt? Válogass a kifejezések közül! Egészítsd ki!
- B) Milyennek ismerted meg azt a fiút, aki elmeséli a történetet? Válogass a kifejezések közül! Egészítsd ki!
- C) Írj vázlatpontokat a történethez!
- D) Készíts rajzot a meccsről!

Kifejezések az A) és a B) feladathoz:

rosszul focizik
szeret focizni
érzékeny
tud küzdeni
vezéregyéniség
kitartó
nem tud veszíteni
erején felül küzd
hirtelen haragú
szorgalommal pótolja a hiányosságait
a saját hibáját pechnek, véletlennek minősíti
fontos számára a barátság
lelkes

D4

Képek



D5

Az értékelés szempontjai

Jól együttműködtem a társaimmal.
Minden munkából kivettettem a részem.
A társaim segítőkészek voltak.
A konfliktusokat közösen oldottuk meg. (Nem volt konfliktus.)